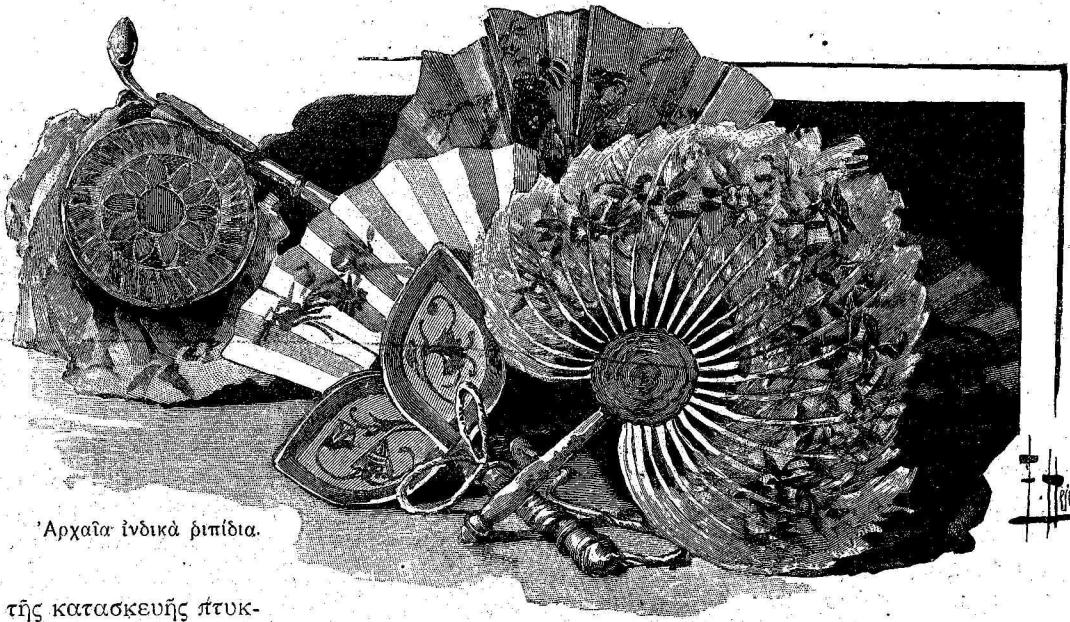

ριπίδια δὲ ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸ πλεῖστον φοινικοειδές σχῆμα. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ ῥωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, καθ' ὃν τὸ ριπίδιον ἐνέπεσε βεβαιός καὶ εἰς τὰς χειρας τῶν κομψῶν καὶ ἀβροδιαίτων κυρίων τῆς ἐποχῆς τῶν αὐτοκρατόρων, καθ' ὅλον τὸν μεσαιώνα, μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τὸ ριπίδιον δὲν ἔπαινε νὰ εἴνε ἀναγκαῖον ἐργαλεῖον τοῦ γυναικείου κόσμου. Ἀλλὰ μέχρι τοῦ ἐσχάτου μεσαιώνος τὸ ριπίδιον εἶχε πάντοτε στερεάν λαβὴν. Εἰς οὐδένα ἐπήρχετο ἡ ίδεα τῆς κατασκευῆς πτυκτοῦ ριπιδίου μὲ κινητὰς ἀκτίνας. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κινήσεως τοῦ ριπιδίου ἔχρησίμευε κατὰ τὸν μεσαιώνα ἡ ίδιαιτέρα ἔκεινη κατασκευή, ἣν παρατηροῦμεν εἰς τὰ ριπίδια τῶν Ἐνετίδων γυναικῶν:

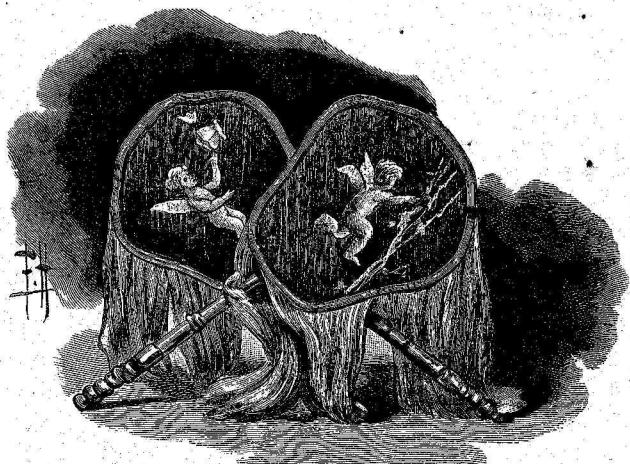
"Οτι ἐκ Βενετίας πρῶτον διεδόθη ἐν Εὐρώπῃ τὸ σχῆμα τοῦτο, σημαίνει ὅτι ἡ πρώτη αὐτοῦ ἀρχὴ πρέπει νὰ ζη-

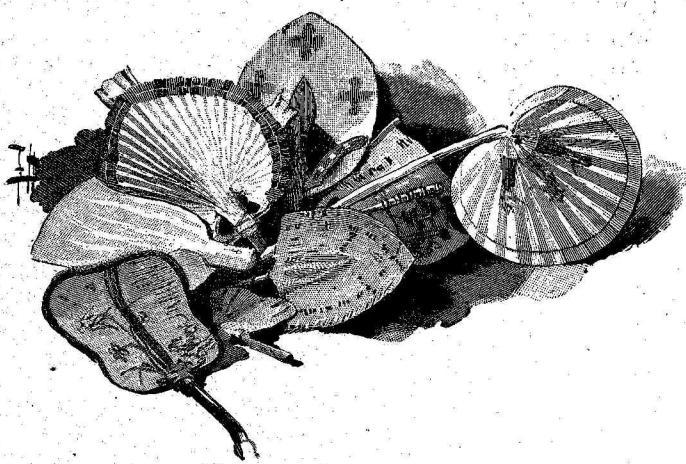
Αρχαῖα Ἰνδικὰ ριπίδια.

Ιαπωνίας. Κίνας.

Ἐκ τῶν σημέρινῶν Ἰνδιῶν.

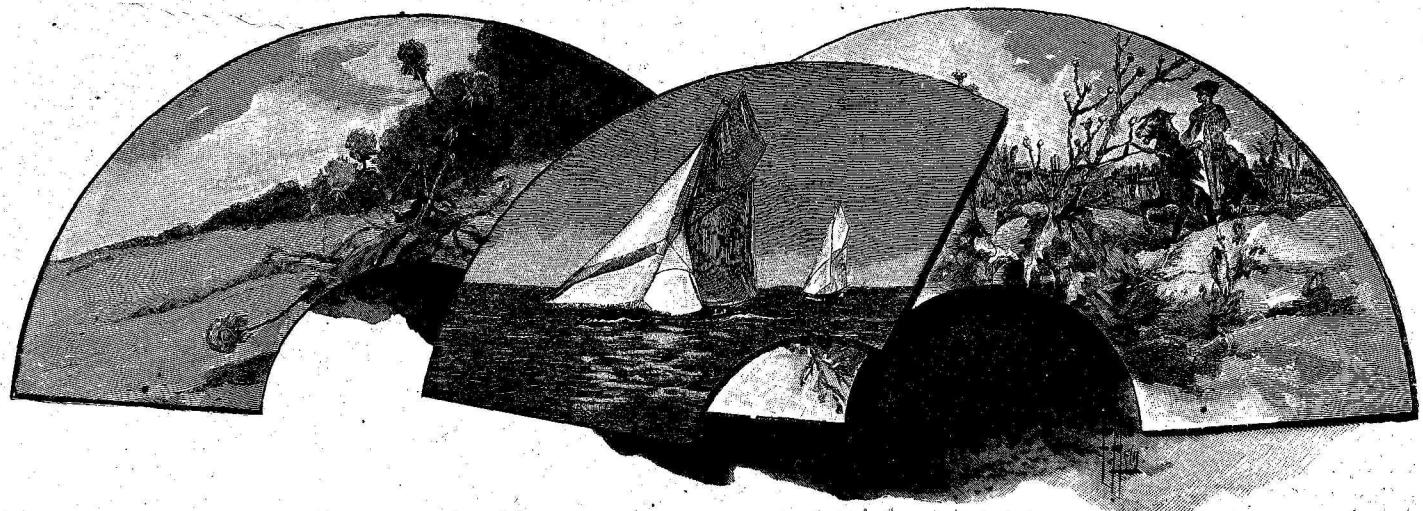
Ριπίδια διὰ τὴν θερμόστραν.

Ριπίδια ἐκ Κίνας. Κεντρώας Ἀφρικής. Ινδιῶν.
Νήσων Φιδʒί. Σανσιβάρης.

πλουσίως μὲ ποικίλα κεντήματα ἡ ζωγραφίας κεκοσμημένον, ἵτο προσηρμοσμένον εἰς μίαν φάβδον καὶ ἐκρέματο πλαγίως, οὕτως ὡστε ἀπετέλει μικράν τινα σημαίαν.

τηθῇ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ πράγματι αἱ Ἰνδίαι παρέχουσιν ἡμῖν καὶ σήμερον ριπίδια παραπλησίου σχήματος, ἐν οἷς μόνη ἡ σημαία, ἀποτελουμένη ἐκ πτερῶν, ἔχει μᾶλ-

Ριπίδια Ζωγραφηθέντα ὑπὸ G. Schönleber.